

работно време, съгласно която трябва да се изготвят и съхраняват документи с точни данни за отработените часове от всеки работник, като за неизпълнението на тези задължения се предвиждат наказателноправни или административноправни санкции

Диспозитив

Клауза 4 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда в тежест на работодателите задължения за съхраняване и оповестяване на договорите и на документите относно работните часове на работниците на непълно работно време, ако е установено, че тази правна уредба не води до по-малко благоприятно третиране на последните в сравнение с работниците на пълно работно време, които се намират в сравнено положение или, когато съществува подобна разлика в третирането, ако е установено, че тя е обоснована по обективни причини и не надхвърля необходимостта за постигане на така преследваните цели.

Запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата фактическа и правна проверка, по-специално относно приложимото национално право, за да прецени дали е такъв случаят по делото, с което е сезирана.

В хипотезата, в която запитващата юрисдикция стигне до извода, че разглежданата в главното производство национална уредба е несъвместима с клауза 4 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, приложено към Директива 97/81, клауза 5, точка 1 от това споразумение следва да се тълкува в смисъл, че също не допуска такава правна уредба.

(¹) ОВ С 161, 19.6.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 8 април 2011 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Craiova — Румъния) — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Дело С-336/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Вътрешно данъчно облагане — Член 110 ДФЕС — Налагане на такса за замърсяване при първата регистрация на моторни превозни средства)

(2011/С 211/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Craiova

Страни в главното производство

Жалбоподател: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Отговорник: Victor Vinel Ijac

Предмет

Преюдициално запитване — Curtea de Apel Craiova — Регистрация на употребявани превозни средства, регистрирани по-рано в други държави членки — Екологичен данък върху моторните превозни средства при първата им регистрация в определена държава членка — Съвместимост на националната правна уредба с член 110 ДФЕС

Диспозитив

Член 110 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да въвежда такса за замърсяване за моторни превозни средства при първата им регистрация в тази държава членка, ако тази данъчна мярка е организирана по такъв начин, че възпира пускането в движение в посочената държава членка на употребявани превозни средства, закупени в други държави членки, без обаче да възпира покупката на употребявани превозни средства на същата възраст и със същото овехтяване на националния пазар.

(¹) ОВ С 274, 9.10.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 28 март 2011 г. — Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Stabilator sp. z o.o.

(Дело С-418/10 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Производство по възражение — По-ранна марка „STABILAT“ — Фигуративен знак „stabilator“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Липса на сходство на стоките и услугите)

(2011/С 211/14)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Herhof-Verwaltungsgesellschaft mbH (представители: A. Zinnecker и S. Müller, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider), Stabilator sp. z o.o. (представител: M. Kasprzak, radca prawny)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (четвърти състав) от 7 юли 2010 г. по дело Herhof/CXВП — Stabilator (Т-60/09), с което Общият съд отхвърля жалбата на притежателя на словната марка